



Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

nr. 3 - 2016

Foto: ZZg



Het kinderrhuis redt levens



Zeister Zendingen *genootschap*

Redactioneel

In deze Nieuwsbrief vindt u kersverse verhalen en berichten uit Kilangala en Kantembo, meegebracht door Pytsje Kampen, Anneke Witteveen, Ida Beimers en Jeannet Kelholt, die namens de Stichting Trijntje Beimers en het ZZg in oktober een bezoek brachten aan de missieposten. Een belangrijk bezoek, want gesprekken over de toekomst vormden de kern ervan. Hieronder vindt u een verslag. En verder babynieuws: het verhaal van baby Rafael (cover en pagina 4/5), baby's en hun jonge verzorgsters in Kantembo (pag. 6). De uitreiking van gereedschap op het VTC in Kilangala en een geslaagde scholenactie in Friesland, beide op pag. 7. Mocht u willen reageren, stuur dan een mailtje naar stb@zzg.nl of bel met Pytsje Kampen, tel. (0514) 521 770.

Namens de Stichting Trijntje Beimers en het Zeister Zendingsgenootschap wensen we u alvast goede kerstdagen toe en een gezegend nieuw jaar!



Foto: ZZg

Van het bestuur

Vier vrouwen sterk, zo reisden we op 13 oktober naar Tanzania. Via Istanbul, Dar es Salaam en Mbeya naar Kantembo en daarna Kilangala. Het was een hele onderneming, maar zeker de moeite waard. We zijn zeer hartelijk ontvangen en de aloude vriendschapsbanden waren duidelijk voelbaar.

Natuurlijk hebben we alle onderdelen van de missieposten bezocht en gesproken met de mensen die er werken. We maakten ook veel foto's om u te kunnen laten zien



Foto: STB

wat er allemaal gebeurt. Maar vooral hebben we tijd gestoken in gesprekken met de managers en de 'keyleaders', de leidinggevendenden van alle missieonderdelen, over de toekomst van de missieposten.

Hoe die toekomst eruit zal zien is namelijk ongewis. Een ding is zeker: er is vanuit Nederland minder geld beschikbaar om het werk van de missieposten te ondersteunen, eenvoudigweg omdat er minder binnenkomt bij de Stichting Trijntje Beimers en het ZZg. De tijden zijn echt veranderd en het werk in Kilangala en Kantembo zal moeten meebewegen.

Daarom zijn we open en eerlijk in gesprek gegaan, hebben we samen gebrainstormd wat er anders zou kunnen, waar kosten bespaard en eigen inkomsten vergroot kunnen worden. Veel ideeën werden geopperd, van Nederlandse maar zeker ook van Tanzaniaanse zijde; men had er duidelijk al over nagedacht. Een greep uit de suggesties:

- Het Vaktrainingscentrum kan cursussen Engels en computervaardigheden aanbieden, nu er elektriciteit is zelfs in de avonduren.
- Een elektrische maïsmolen neerzetten bij het ziekenhuis: goed voor extra inkomsten en handig voor familieleden van patiënten. Een kleine apotheek starten in een dorp verderop levert ook extra inkomsten op.
- Het kinderkuis in Kilangala wil een groentetuin beginnen, voor eigen gebruik en voor verkoop.
- Het kinderkuis van Kantembo kan samengaan met dat van Kilangala en zo kosten besparen; de kamers zouden verhuurd kunnen worden aan docenten of studenten van de nabije middelbare school.
- Bij de evangelisatie-afdeling wil men kippen gaan houden en ook een groentetuin beginnen.

- Evangelisatie kan wellicht ook via de radio en bij het verspreiden van de Nuru kan gevraagd worden om een vrijwillige gift van de lezers.
- Korte cursussen in timmeren, naaien en metselen kunnen voorzien in de behoefte aan lokale vakmensen, zonder dat het VTC op hoge kosten gejaagd wordt door sterk verzwaarde overheidseisen.

Natuurlijk is de landbouw in potentie de beste en grootste inkomensbron, maar de ontwikkeling tot succesvol groot-schalig landbouwbedrijf is verre van eenvoudig en zal nog veel tijd vergen.

Het nemen van besluiten over de besparingen en de nieuwe plannen hebben we, hoe moeilijk het ook was voor ons als daadkrachtige Nederlanders, daar gelaten waar het hoort: bij de mensen van Kilangala en Kantembo zelf. Want zij zullen uiteindelijk hun eigen toekomst moeten gaan bepalen en die ook bekostigen.



Foto: ZZg

Wij en u waarschijnlijk ook, zijn benieuwd welke keuzes ze gaan maken. En natuurlijk zullen we hen daarbij helpen waar we kunnen, met raad en daad en -met uw steun- ook financieel.

Het verhaal van baby Rafael

Er stond een auto voor het Kinderhuis van Kilangala. Daarin zieke mensen uit Kipili, 2½ uur rijden verderop, die naar het ziekenhuis in Sumbawanga moesten. Ze konden meerijden met Marjo, een Nederlandse die vanuit Kipili werkt voor een Basisgezondheidszorgproject in tientallen dorpen langs het Tanganyikameer. Een oude *Bibi*, een grootmoeder, was net uitgestapt met een krijsende baby, haar kleinkind. Ze kon niet langer voor hem zorgen. De moeder van de baby, haar dochter, overleed toen het kind 1 maand oud was. Baby Rafael moest met zijn vijf oudere broertjes en zusjes naar *Bibi*. Die zorgde zo goed mogelijk voor hem, maar borstvoeding had ze natuurlijk niet en melkpoeder was voor haar onbetaalbaar. Waarschijnlijk kreeg de baby koemelk en verdunde maïs-pap. Geen goed idee, want het arme kind was doorlopend aan de diarree, groeide niet en droogde uit. Opname in het Kinderhuis van Kilangala was noodzakelijk.



Bibi ging haar kleinzoon baden in een teiltje. Ze zat ernaast op de grond, zette haar eigen voeten in het teiltje en legde de baby tegen haar schenen. Toen verwijderde ze de doeken waar het kind in gewikkeld was en ook het stuk plastic en de dot katoen die als luier dienden. Het stonk flink. Daarna wierp ze steeds een handvol water over het kind en veegde alle viezigheid af. Echt zachtzinnig ging het niet en het kind krijste weer. Na het afdrogen smeerde ze hem in met wat vaseline en werd hij ingebakerd. Maar het krijsen ging door, met een dikke frons in zijn voorhoofd, en stopte pas toen de babyverzorgster van Kilangala de speen van de fles in zijn mondje stopte. Baby Rafael had gevonden wat hij zocht.



De *Bibi* zag het ogenschijnlijk allemaal onbewogen aan. Enig gedoe ontstond toen bleek dat de baby nog nergens geregistreerd was. Aan die formaliteit moet vol-



daan worden voordat een kind in Kilangala terecht kan; een overheidseis! Marjo vond een creatieve oplossing: het kind bleef in Kilangala, *bibi* ging mee terug naar Kipili om de gegevens te verzamelen plus een handtekening van het dorpshoofd. Na twee dagen waren ze terug, ging het kind mee naar Sumbawanga (hij moest lijfelijk aanwezig zijn bij de registratie) en kwam toen weer naar Kilangala. Na onderzoek in het ziekenhuis, ORS (een zout-suikeroplossing), antibiotica en de juiste melk gaat baby Rafael het waarschijnlijk wel redden. Dankzij het Kinderhuis in de missiepost Kilangala en eendrachtige samenwerking van hulpverleners die elkaar over grote afstand weten te vinden.



Foto's: Zif

De meisjes van Kantembo

Zes jonge meisjes, de meesten zo'n 15 à 16 jaar oud, wonen op dit moment in het Kinderhuis van Kantembo, ieder in een eigen kamer-tje. Daar zorgen ze ongeveer twee jaar lang 24 uur per dag voor een baby; veelal een neefje of nichtje - het kind van een overleden zus of tante. Thuis kon dat niet, was er geen melkpoeder om de baby door de eerste kwetsbare maanden heen te helpen. In Kantembo wel.



Sommige meisjes besloten zelf om voor de baby te gaan zorgen, anderen hadden niet echt een keuze; het werd van ze verwacht, maar ze deden het ook gewoon.

Het is niet niks, huis en haard verlaten en twee jaar lang de zorg voor een kleine baby op je nemen. En intussen ook je eigen potje koken, water halen, hout sprokkelen, de was doen, het erf vegen et cetera. Tussendoor dan nog een beetje les in gezondheidszorg, naaien en bijbelstudie. En als enige metgezellen je lotgenoten en de paar mensen van de missiepost.

Een van die Kantembo-meisjes is Effania

Edward. Ze is 16 jaar en zorgt voor haar neefje van 1 jaar en 9 maanden. Effania's dorp is ver van Kantembo en in het begin had ze het moeilijk en miste ze haar familie en vrienden. Nu is ze blij dat ze over een paar maanden weer naar huis terug zal gaan. Effania heeft de lagere school wel doorlopen maar het afsluitende examen niet gehaald. Ze heeft in Kantembo een beetje leren naaien en zou graag een naaiopleiding



Foto's: Zig

aan een VTC willen volgen want ze wil op eigen benen kunnen staan. En haar vader, zo hoopt ze, koopt dan een naaimachine voor haar. Je gunt het haar van harte, maar of het echt gebeuren zal?

Is het nu een goed systeem, deze vorm van babyzorg? Of is het zielig dat meisjes zo uit hun eigen omgeving worden weggehaald? Er valt van alles over te zeggen, zeker vanuit westers perspectief.

Maar hoe dan ook, petje af voor deze meisjes die al zo jong, bijna in hun eentje, de verantwoordelijkheid dragen voor een moederloos kind.

Een feestje bij het VTC

Het zaaltje was vrolijk versierd met Friese vlaggetjes en ballonnen. De volwassenen die er binnen stapten hadden hun beste kleren aan en de studenten hun netste schooluniform. Het was dan ook feest: 9 jongens en 1 meisje kregen ter ere van hun afstuderen aan het VTC van Kilangala gereedschap uitgereikt (timmer/metselgereedschap of een naaimachine). Kerken in St. Jacobiparochie, Akkerwoude en Damwoude financierden dit. Naast de officiële speeches waren er bijdragen van de studenten. Twee jongens verwoordden hun dankbaarheid in een zelfgeschreven lied. Daarna speelden vier studenten een toneelstukje. Het ging over studenten die hun diploma hadden behaald en daarna een dronken jongeman tegenkwamen die zich liep te vervelen. De studenten waren blij en vertelden de dronken jongeman dat ze naar school waren gegaan om een vak te leren. En ze overtuigden hem om ook naar school te gaan, een diploma te halen en te gaan werken zodat hij ook geld zou verdienen en geluk zou proeven... Nou, als zij die boodschap weten uit te dragen in de wijde omgeving, dan komt het wel goed met het VTC!



Foto: Zg

De afgestudeerde jongeren kunnen met hun nieuwe gereedschap een boterham verdienen voor zichzelf en hun familie. En dat is een kans die in deze afgelegen arme regio lang niet voor iedereen is weggelegd. Blijdschap dus en feest met koffie, thee en oliebollen. En natuurlijk op z'n Afrikaans met muziek en dans.

School in actie voor Kilangala

De kinderen van Chr. basisschool de Reinbôge in Tjerkwerd hebben afgelopen juni met een 'kaploop' een prachtig bedrag bij elkaar gebracht voor de landbouw en veeteelt in Kilangala. Wel € 1.119,69 en ze hopen dat Kilangala nu een goede melkkoe kan kopen. Van Pastory hoorden wij dat de wens er is om een extra melkkoe te hebben, zodat er genoeg melk is voor de babies in het kinderdhuis en ook voor de verkoop. Dat komt vast goed. Kinderen en leerkrachten van de Reinbôge, hartstikke bedankt voor jullie actie!



Foto: CBS De Reinbôge

Geef om Kilangala en Kantembo

In de missieposten wil men zelf meer geld verdienen voor het in stand houden van alle werk. Het gebeurt al een beetje, met de landbouw, de zonnebloempers, de verkoop van medicijnen, de verhuur van de tractor en het uitvoeren van klussen. Maar het zal moeten groeien zodat ze in de toekomst zichzelf vrijwel helemaal kunnen bedruipen. Zo ver is het nu nog niet. Steun vanuit Nederland is echt nog keihard nodig. Uw steun is nog steeds keihard nodig.

Geef dus, voor het sociale werk van de missieposten: het ziekenhuis en de opvang van moederloze baby's.

Of geef voor het educatieve werk: het vaktrainingscentrum, de bouw van de lagere school, informatie en voorlichting in de Nuru, les over duurzame kleinschalige landbouw. *Geef* voor het evangelisatiewerk of voor het opbouwen van de landbouw.

De acceptgiro kunt u gebruiken voor een algemene gift. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknummer NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Maar naar de Stichting Trijntje Beimers kan ook: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie.



Foto: ZZg

ANBI - Zowel STB als ZZg zijn erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI); uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belastingen. Schenkingen en erfenissen aan een ANBI zijn vrij van schenkings- of erfbelasting.



Deze nieuwsbrief liever per mail ontvangen i.p.v. per post?

Aanmelden/omzetten kan bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.zzg.nl /nieuwsbrief-kilangala.

Meer weten over de missieposten?

Kijk op www.zzg.nl/Kilangala. Daar vindt u algemene informatie, eerdere nieuwsbrieven, foto's en filmpjes.

Een presentatie over Trijntje Beimers en haar missieposten bij uw kerk, school of koffieochtend?

Pytsje Kampen en Ida Beimers doen het graag. Tel. (0514) 521 770.

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl



Zeister Zendingsgenootschap

